

Neviim (prophètes) - Livre de Samuel I

Chapitre 20

- 20,1 וַיְבַרַח דָּוִד, מִנּוּת (מַגִּיזוֹת) בְּרָמָה; וַיָּבֹא וַיֹּאמֶר לְפָנָיו יְהוֹנָתָן, מִה עָשִׂיתִי מֵה-עֲוֹנֵי וַיִּמָּה-חַטָּאתִי לְפָנָיו אֲבִי--כִּי מִבְּקֶשׁ, אֶת-וַפְּשִׁי.
- 20,2 וַיֹּאמֶר לוֹ חֲלִילָה, לֹא תָמוּת--הִנֵּה לוֹ-עֵשָׂה (לֹא-יַעֲשֶׂה) אָבִי דָבָר גְּדוֹל אוֹ דָבָר קָטָן, וְלֹא יִגְלֶה אֶת-אֲזָנָיו; וּמִדּוֹעַ יִסְתִּיר אָבִי מִמֶּנִּי אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, אֵין זֹאת.
- 20,3 וַיֵּשְׁבַע עוֹד דָּוִד, וַיֹּאמֶר יְדַע יְדַע אֲבִי כִּי-מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינָיו, וַיֹּאמֶר אֶל-יְדַע-זֹאת יְהוֹנָתָן, פֶּן-יַעֲצֹב; וְאוֹלָם, חִי-יְהוָה וְחִי בְּפֶשֶׁךְ--כִּי כָפַשְׁע, בִּינִי וּבֵין הַמּוֹת.
- 20,4 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן, אֶל-דָּוִד: מֵה-תֹאמַר בְּפֶשֶׁךְ, וְאַעֲשֶׂה-לָּךְ. {פ}
- 20,5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָתָן, הִנֵּה-חֲדָשׁ מִסָּר, וְאֲנֹכִי יוֹשֵׁב-אֲשֶׁב עִם-הַמֶּלֶךְ, לְאָכֹל; וְשִׁלַּחְתִּנִּי וְנִסְתַּרְתִּי בַשָּׂדֶה, עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִישִׁית.
- 20,6 אִם-פָּקֵד וַיִּפְקְדֵנִי, אֲבִיךָ; וְאִם-נָתַן, גִּשְׁאֵל גִּשְׁאֵל מִמֶּנִּי דָוִד לְרוּץ בֵּית-לָחֶם עִירוֹ--כִּי זָבַח הַיָּמִים שָׁם, לְכָל-הַמִּשְׁפָּחָה.
- 20,7 אִם-כֹּה יֹאמֶר טוֹב, שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ; וְאִם-סָרָה יִסָּרָה, לוֹ-יְדַע, כִּי-כָלְתָה הַרְעָה מֵעַמּוֹ.
- 20,8 וְעֵשִׂית חֶסֶד, עַל-עַבְדְּךָ, כִּי בְבְרִית יְהוָה, הִבַּאתְךָ אֶת-עַבְדְּךָ עִמָּךְ; וְאִם-יִשׁ-בִּי עוֹן הַמִּיתֵנִי אִתָּה, וְעַד-אֲבִיךָ לִמְהֵרָה תִּבְיָאֵנִי. {פ}
- 20,9 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן, חֲלִילָה לָּךְ: כִּי אִם-יְדַע אֲדַע, כִּי-כָלְתָה הַרְעָה מֵעַם אָבִי לְבֹא עֲלֶיךָ--וְלֹא אִתָּה, אֲגִיד לָּךְ. {ס}
- 20,10 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָתָן, מִי־גִיד לִי; אוֹ מֵה-עֹנֵךְ אֲבִיךָ, קִשָּׂה. {ס}
- 20,11 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד, לֵכָה וְנִצָּא הַשָּׂדֶה; וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם, הַשָּׂדֶה. {ס}
- 20,12 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-אֲחַקֵּר אֶת-אָבִי בְּעֵת מִסָּר הַשְּׁלִישִׁית, וְהִנֵּה-טוֹב, אֶל-דָּוִד--וְלֹא-אֶזְאָשְׁלַח אֵלָיךְ, וְגִלְתִּי אֶת-אֲזָנֶיךָ.
- 20,13 כֹּה-יַעֲשֶׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן וְכֹה יִסִּיף, כִּי-יִטֹּב אֶל-אָבִי אֶת-הַרְעָה עֲלֶיךָ--וְגִלְתִּי אֶת-אֲזָנֶיךָ, וְשִׁלַּחְתִּיךָ וְהִלַּכְתִּי לְשָׁלוֹם; וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ, כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אָבִי.
- 20,14 וְלֹא, אִם-עוֹדֵנִי חִי; וְלֹא-תַעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד יְהוָה, וְלֹא אֲמוֹת.
- 20,15 וְלֹא-תִכְרִית אֶת-חֶסְדְּךָ מֵעַם בֵּיתִי, עַד-עוֹלָם; וְלֹא, בְּהִכָּרַת יְהוָה אֶת-אֵלֵיךָ דָוִד, אִישׁ, מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה.
- 20,16 וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן, עִם-בֵּית דָּוִד; וַיִּבְקֹשׁ יְהוָה, מִיַּד אֵלֵיךָ דָּוִד.
- 20,17 וַיִּוֹסֵף יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת-דָּוִד, בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ: כִּי-אַהֲבַת בְּפֶשֶׁךְ, אָהָבוֹ. {ס}
- 20,18 וַיֹּאמֶר-לוֹ יְהוֹנָתָן, מִסָּר חֲדָשׁ; וְנִפְקַדְתִּי, כִּי יִפְקַד מוֹשָׁבֶךָ.
- 20,19 וְשִׁלַּשְׁתִּי, תֵּרַד מֵאֵד, וְנִבַּאת אֶל-הַמְּקוֹם, אֲשֶׁר-נִסְתַּרְתָּ שָׁם בַּיּוֹם הַמַּעֲשֶׂה; וַיִּשְׁבַּת, אֶצֶל הָאָבִן הָאֵזֶל.
- 20,20 וְאֵנִי, שְׁלַשְׁת הַחֲצִים צִדָּה אוֹרְהָ, לְשַׁלַּח-לִי, לְמִטְרָה.
- 20,21 וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת-הַנְּעָר, לָךְ מִצָּא אֶת-הַחֲצִים: אִם-אֶמַר אֲמַר לְנֶעַר הִנֵּה הַחֲצִים מִמֶּנִּי וְהִנֵּה, קָחְנוּ וְבָאָה כִּי-שְׁלוֹם לָךְ וְאֵין דָּבָר--חִי-יְהוָה.
- 20,22 וְאִם-כֹּה אֲמַר לְעָלַם, הִנֵּה הַחֲצִים מִמֶּנִּי וְהִלַּא--לָךְ, כִּי שִׁלַּחְתִּי יְהוָה.
- 20,23 וְהַדָּבָר--אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ, אֵנִי וְאַתָּה: הִנֵּה יְהוָה בִּינִי וּבִינֶךָ, עַד-עוֹלָם. {ס}
- 20,24 וַיִּסְתַּר דָּוִד, בַּשָּׂדֶה; וַיְהִי חֲדָשׁ, וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל- (אֶל-) הַלָּחֶם לְאָכֹל.
- 20,25 וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל-מוֹשְׁבוֹ כַּפֶּעַם בְּפֶעַם, אֶל-מוֹשֵׁב הַקִּיר, וַיִּקֶם יְהוֹנָתָן, וַיֵּשֶׁב אֲבָרָה מִצַּד שְׂאוֹל; וַיִּפְקַד, מְקוֹם דָּוִד.
- 20,26 וְלֹא-דָבָר שְׂאוֹל מֵאוֹמָה, בַּיּוֹם הַהוּא: כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא, בְּלִתי טְהוֹר הוּא כִּי-לֹא טְהוֹר. {ס}
- 20,27 וַיְהִי, מִמִּסְרַת הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי, וַיִּפְקַד, מְקוֹם דָּוִד; {פ} וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל, אֶל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ, מִדּוֹעַ לֹא-בָא בְּנִי-וְשִׁי גַם-תָּמוּל גַּם-הַיּוֹם, אֶל-הַלָּחֶם.

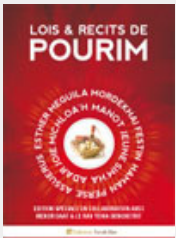

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Méguila d'Esther, réflexions sur la vraie joie"..."

- 20,28 ויען יהונתן, את-שאול: נשאל נשאל דוד מעמדי, עד-בית לחם.
- 20,29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר, והוא צוה-לי אחי, ועתה אם-מצאתי חן בעיניך, אמלטה נא ואראה את-אחי; על-כן לא-בא, אל-שלחן המלך. {ס}
- 20,30 ויחר-אף שאול, ביהונתן, ויאמר לו, בן-נעות המרדות: הלוא ידעתי, כי-בחר אתה לבן-ישי, לבשתך, ולבשת עכות אמך.
- 20,31 כי כל-הימים, אשר בן-ישי חי על-האדמה, לא תכון, אתה ומלכותך; ועתה, שלח וקח אתו אלי--כי בן-מות, הוא. {ס}
- 20,32 ויען, יהונתן, את-שאול, אביו; ויאמר אליו למה יומת, מה עשה.
- 20,33 ויטל שאול את-הסבית עליו, להכתו; וידע, יהונתן, כי-כלה היא מעם אביו, להמית את-דוד. {ס}
- 20,34 ויקם יהונתן מעם השלחן, בקרי-אף; ולא-אכל ביום-החדש השני, לחם--כי נעצב אל-דוד, כי הכלמו אביו. {ס}
- 20,35 ויהי בבקר, ויצא יהונתן השדה למועד דוד; ונער קטן, עמו.
- 20,36 ויאמר לנערו--רץ מצא נא את-החצים, אשר אנכי מוכה; הנער רץ, והוא-יכה החצי החצי להעברו.
- 20,37 ויבא הנער עד-מקום החצי, אשר ירה יהונתן; ויקרא יהונתן אחרי הנער, ויאמר, הלוא החצי, ממך והלאה.
- 20,38 ויקרא יהונתן אחרי הנער, מהרה חושה אל-תעמד; וילקט נער יהונתן, את-החצי (החצים), ויבא, אל-אדניו.
- 20,39 והנער, לא-ידע מאומה; אך יהונתן ודוד, ידעו את-הדבר. {ס}
- 20,40 ויתן יהונתן את-כליו, אל-הנער אשר-לו; ויאמר לו, לך הביא העיר.
- 20,41 הנער, בא, ודוד קם מאצל הנגב, ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים; וישקו איש את-רעהו, ויבפו איש את-רעהו, עד-דוד, הגדיל.
- 20,42 ויאמר יהונתן לדוד, לך לשלום: אשר נשבענו שבינו אנהנו, בשם יתה לאמר, יתה יתיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך, עד-עולם. {פ}

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Méguila d'Esther, réflexions sur la vraie joie"..."

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions